

in ipsis spinis oburentur. **V**sa. et
 pp. Attigate eos in fasciculos ad
 oburendum. **M**edio criter autem bo
 ni edificant sibi domum in purgato
 rio de triplici materia. scilicet ligno.
 feno a stipulavit habetur. **C**hoz. iii.
 Lignum plus habet de humore
 quam senuum a ideo tardius consumitur.
 Senuum plus habet quam stipula; ideo
 tardius consumit. Per ista tria no
 nat triplex amor. scilicet carnalitatis
 vel voris a filiorum. Vel cupidita
 tis vel diuitiarum. Vel ambitionis.
 vel honoris. Qui ergo plus vel minus
 habet de amore carnalitatis. Et cu
 piditatis vel ambitionis: diuitiarum
 vel caritatis vel caritissime oburetur.
 Valde autem boni edificant sibi do
 mum in celo de triplici materia. scilicet au
 ro. argento. a lapidibus preciosis.
 ut habet. **C**hoz. iii. Id est de amo
 re dei a primi a bonis opibus. Per
 auxiliu quod est incorruptibile in
 telligitur amor dei qui nec corrumpi
 tur nec finitur a ei succedit per se pos
 sessio. Caritas autem non finitur: sed
 hic icipit a in celo completi. quod non
 est aliquid melius quod sibi succedere
 potest. Per argentum intelligitur amor
 primi. Sicut enim post auxilio nihil
 est preciosius argento sic post pre
 ceptum de dilectione dei nichil est utilius
 dilectione primi. sicut dicitur in Matth. xxiiij.
 Per lapides preciosos intelliguntur bona opera. sic sunt ordo. elemo
 nia a ieiunium. Nam quilibet ordo. quod
 libet elia. a quodlibet ieiunium est la
 pidis preciosus. Pauperes enim nos reci

piunt in domos suas celestes si rece
 pimus eos in domos nostras terres
 tres. **A**ugustinus. Oia bona sua dominus de
 dit: diuitiarum terrena sed paupib[us]
 celestia. sed deus utrumque salvare
 constituit. hic diuitiae a pauperes ut
 utrumque in regno celorum per aliud coilo
 cet. ut scilicet diuitiae pauperes hic eis
 sustentent. a propter pauperes de die
 uites in celum recipiat. ut utrumque
 per aliud saluetur.

Dominica. x.:

Sermo primus

Gloria. **V**enit approximaret
 dominus ihesu christus. **L**u. xix.
 Ex visu cognoscit vir
 et ab occursum faciei co
 gnoscit sensatus amictus et ipso
 vis et risus dentium ingressus hois
 de illo indicant et enunciant de illo.
 Ex istis quatuor modis exprimitur
 genus in isto euangelio videtur.
 Primo enim ex visu faciei.
 quante fuerit maiestatis. quia
 sancti dicunt quod quidam splendor
 mirabilis de ore eius processit ita
 quod nullus in faciem ipsius intueri
 nec sibi contradicere audebat.
 Secundo ex amictu quante fuerit
 iusticie. quia iusticia se induit:
 quando vendentes et clementes de
 templo eiecit. Unde dicitur Job
 vicesimono nono capitulo. Justicia
 induit sum. et vestiu me sicut

vestimento. Tercio ex fletu non
ex risu quante fuerit compassio-
nis. qd super ciuitatem fleuit. Qua-
to ex ingressu quante fuerit deuo-
tionis. Quando enim quis libetem
ad spectacula graditur signum e-
vanitatis. qn vero ad templum: si-
gnu est deuotionis. Xps ei quo-
cunq; veniebat: mox ad templum
iuit. In pnti euangelio tria de ip-
so tanguntur. Primo qd fleuit post
honorē sibi exhibitū. Legitur au-
tem supra immediate qd dum ad
descensum montis Olineti appro-
pinquaret: turbe sibi occurreunt
cuj canticis a laudibus eum reci-
pientes. a cum appropinqueret ih-
rusalem fleuit sup eam. Ex qua re
ostendere voluit qd mundana leti-
cia cito in fletum convertit. Propt. ix.
Risus dolore miscetur a extre-
ma gaudij lucid⁹ occupat est autē
leticia humana sicut vñ purum
qd cito inebriat nisi temperetur.
vel meditatione mortis. vel reco-
datione alic⁹ adūsi futuri. Eccles.
xi. In die bonorum ne sis immemor
malorum. Tria enim sunt huius alde
periculosa a nocua. s. leticia. tristitia
a ira que sensum hominis contur-
bant a obfistunt. a etiam qnq; morte
inducunt. Nā nimia leticia
qnq; occidit. qd cor nimis dilata-
tur a calor ad exteriora se extedit
a a corde deficit. a ideo mors inter-
uenit. Vnde refert valerius qd cui
dā mulieri fuit nunciata mors fi-
lii sui. a dum illa se deret merens

subito filius eius venit. quē illa
videns mox in amplexus eius ru-
it a mox examinata est. Tristici
a autem non subito occidit: sed
paulatim. qd in tristitia retrahit
primo calor naturalis ad interiora.
a postea exalat ad exteriora.
a agitatio talis calorū prohibet
nutrimentum in membris a opera-
tur consummationē in illis a ideo
processu temporis ethica genera-
tur a occidit. Proverbiorum. xi.
Animus gaudens etatem floridā
facit. spiritus tristis exsiccat ossa
Ira vero non occidit. quia in ira
non solum calesiunt membra ex-
teriora: sed etiam interiora ac sic
manet calor in sua radice. a ideo
mors non causatur in homine: si
sensu priuat. rationem exercitat. a
multa mala tam anime qd corpo-
ri facit. Vnde catho. Impedit ira
animum ne possit ac. Item Iaco
bus in sua canonica dicit. Ira vi-
ri iusticiam dei non operatur. Et
hj̄s datur intelligi qd nimia tris-
titia a nimia leticia animam oce-
dunt. Propter primum dicitur
Proverbiorum tertio. Prosperitas
stultorum perdet illos. Propter
secundum dicitur Sapi. vii. Stul-
ti tristitia mortem operatur. In
hoc tamen differunt qd anima ci-
tius moritur in prosperitate: qm
in aduersitate. Augustinus Mul-
tires aduersas timent: a prospe-
ras non timent. Periculosior ta-
men est res aliqua prospera aie:

q̄ res aduersa corpori. Pr̄ius ēm
 corrumpt̄ p̄ speā q̄n̄ veniunt q̄
 fugiunt aduersa. Quando sanct̄
 d̄avid saulis inimicicas patieba
 tur; alienā non occupiuit v̄xorem
 aticubi fact̄ securus amore exer
 cit̄ a in adulterium a homicidiū
 recidit. Ita vero que est per zebuz
 nō occidit; sed viuiscat a meritū
 inde acquiritur. Ezech. iiiij. Si tu a
 nunciaueris vt ille non peccet vi
 tavit q̄ annūciasti. a tu aēam
 tuam liberasti. Secundo tangit ut
 q̄ xp̄s fleuit sup immēnes pericu
 lum. qd̄ notatur cum dicit̄. Quia
 si cognouisses a tu imminentia ma
 la: similiter a tu fr̄eres. Quinq; em
 viciū legimus xp̄m fleuisse. Pri
 mo ex infantili nativitate. Sap.
 vii. Primā vocem similem omni
 bus emisi plorans. Vnde cantat
 eccl̄ia. Vagit infans inter artacē
 a signat q̄ fle re delem̄ potius q̄
 gaudere. q̄a in hac miseria positi
 sumus. Aug. Puer qui nascitur
 a plōāti incipit a lacrime testes
 sunt miserie. Non dum loquitur
 a iam prophetisat. Ita miseria inci
 pit a nativitate a continuatur in
 vita. a p̄tenditur v̄sq; ad mortē.
 Ideo vita humana fluuiō sp̄arat
 s̄huuius vero in principio a in si
 ne habet amaritudinem q̄a a ma
 ri vitur. a in mare p̄greeditur. In
 medio autem habet labilitatem
 hanc nostra nativitas est amara
 quia in amaritudine nascitur. Vi
 ta amarior. q̄a labilis a caduca.

Mors amarissima a periculosa.
 Secundo fleuit ex mera compassi
 one. sicut patet hic. a significat fle
 tum quo flere debemus super cala
 mitibus miserorum. Job. xxv.
 Flebam quondam super eo qui
 afflatus erat a anima mea compa
 tiebatur pauperi. Ita autem cō
 passio maior fuit in christo: q̄ in
 aliquo alio. Et ratio est. q̄a com
 passio aliquando causat ex amo
 re naturali quo aliquis hominez
 diligit naturaliter. a homo natu
 ralis a p̄ius compatit homini af
 flicto sed bestia est crudelior: qui
 homini non condoleat. quia iste a
 mor est parvus: ideo parum mo
 uet. Quando q̄ vero cōpassio cau
 satur ex amore actuali scdm quē
 homo diligit alium quādam aī
 cacia temporali. Et ex tali amore
 compatitur amico dolenti nō tan
 tum q̄ homo est sed etiā q̄ aīcias
 a iste amor magis mouet q̄pri⁹
 Quando q̄ vero causatur ex amo
 re spirituali scbz; q̄ homo diligit
 alium in deum a scdm deum. a il
 le amor maior est q̄ primus. At
 quando vero causatur ex amore
 carnali scdm quem mater diligit
 filium iste amor est maior q̄pri⁹
 mus. secundus vel tertius. quia
 non tantum facit duo corda: sed
 unum cor. Actuum. x. Multitu di
 mis credentium erat cor vnum. a
 anima vna. Sed etiam vt ambo
 sint vnius corporis mystici; ideo si
 dol; vnum membra opatiabunt.

et omnia membra. Et iste amor
maior fuit in christo & in aliquo
allo ideo in eo maior: passio fuit
Sed multi sunt qui hanc copassio
onem non habent. Augusti. Sunt
ne in tevisceri passionis christi
ane qui plangis corpus a quo re
cessit anima. et non plangis animam
a qua recessit deus. Tercio fleuit
super lazari ex immenso amore. Et
significat fletum: quo flere debemus
super illos qui mortui sunt in pecca
tis. Ihesus. Quis dabit capiti meo
aqua. et oculis meis fontem lacri
marum. et plorabo die ac nocte super
interfectos filie populi mei. Omnes
adulteri sunt certus priuaticatorum
et extendebat linguam sicut arcum
mendacij et non veritatis. Conforta
ti sunt in terra. quia de malo in ma
lum egressi sunt. et me non cognouerunt dicit dominus. Aug⁹. super ps.
Multi male gemunt et ego gemo
quod opatiora h[ab]et qui male gemunt
Amisit homo nummum et gemit. ami
sit deum et non germit. Eccl. xvi. Su
per mortuum plora. defecit enim
lux eius. Et super fatuum plora. de
fecit enim sensus eius. et ita luctus
mortui. viij. dies impij omnes dies
vite sue. Ex quibus verbis habet
quod tres plorandi sunt et mortuus
fatuus et impius; sed differenter.
Mortuus est plorandus patuo
tempore. fatuus toto tempore sue
vite. Impius autem in tota vita su
a et post vitam suam. Quarto fie
uit ex viscerosa caritate. scilicet casu in

de. August. in quodam sermone
domini noster dilectissimus plorauit
Et euangelium ait. Cum lauiss[ur] eum
turbatus est a dixit. Amen dico
vobis. quoniam ex vobis me tradidist[ur].
Quanta misericordia dei. traditus
pro traditore dolet. proditus pro
preditore turbatur. Per quod da
tur intelligi quod debemus flere prela
tos et clericos qui cadunt. quod eorum
casus est valde periculosus. Sicut
enim bonus sacerdos vocatur an
gelus. Malach. v. sic et malus vo
catur dyabolus. Job. vi. Nonne
vos duo decim elegi et unus ex vo
bis est dyabolus. Cris. Nichil ei
intantum destruit ecclesiam nisi
citat laycis clericos esse deteriores
Quinto fleuit ex nimio dolore. et
hoc in cruce. ut habeatur ad heb.
pk. Et significat plancum opunctio
nis quem debent habere illi qui
sunt in cruce penitentie. Psalmis
ta. Lauabo per singulas noctes le
dum meum lacrimis meis. et stra
tum meum rigabo. Augustinus.
Sciat eum culpabiliter dicendum: quod
mortem deflet sui amici. Vel dam
na rei tempore alis et dolor peccati eius
non emollit in lacrimis. De isto
fletu dicitur in glosa super Mathe
um. Oratio deum legit. lacrima
cogit. hec vngit. illa pungit. Quoniam
igitur dominus noster ihesus
christus tot vicibus fleuit: risisse
tamen nunquam legimus Bernardus
christum fleuisse legitimus. risisse
severo aut iocante nunquam legitimus

Iste puerus qui
deus non posse
est nec de fletu
scilicet de propria
fatu turbatus
Est cum dicitur
quod est quoniam
verba regis
fleuit.

Crisostomo. si frequenter inueni dūm
fletem. nunq̄ em̄ inueni eū ride
rem. vel saltē subridēte leuiter.
Tercio ostendit q̄ xps post fletū
assump̄t magnū zebū. q̄ de tē
plo ciecit omnes vendētes a emē
tes. ut halek Jo. ij. Quia p̄ latus
ostanter reprimere debet ypoctas
pellem ouinā simulantes stiranos
cornib⁹ sive potentie bonos ventilā
tes. viurarios a symomiacos spū
aliavendētes. De zelo autē a con
stātia prelati dī. E; ech. ij. Ego d̄
b̄te in columnā ferreā a in murū
eneū sup omnez terrāt ad amā
tem a silicē dedi faciē tuā. Ex qui
bus verbis h̄ecur q̄ ostantia pre
lati d̄ esse v̄t adamantis. sibicis.
ferri a eris. Adamas vt dīc glo
est in honore. a q̄uis oponat nō
excellit. Silex est in occultacōe;
a tū nō frangitur. Sferz omia do
mat. es p̄assum resonat. Tunc
q̄ prelatus est sicut adamas: qn̄
seip̄u excellit. tūc est sic silex: qn̄
nulla aduersitas ip̄su frangit. a
tunc est sicut sferz: qn̄ colla tiran
noz potenter frangit. a tunc est
sicut es qn̄ aduersitatib⁹ pressus
laude dei p̄mit:

Sermo secundus.

*(Sed de destructione cīt̄ pl̄lin. in histōia
cīt̄ashca l. 3. c. 1. et ap̄q̄tib⁹)*

Eminent dies in teā. Hec
verba que de cīutatis de
struktionē dicūtūr intelli
gīp̄t̄ moraliter a trāliter. Ad h̄ic

teram rex fuit q̄ ipsam prīncipes
romani. s. resp̄fianus a titus ob
sederūta circa eā fecerunt tres ag
geres a sup̄ ip̄os agḡeres fecerūt
vallum cāthenatum. a hoc vallū
dicitur fuisse de palis. Capientes
autem eam cīuitatem destruxerūt
Sed inde qui in speluncis latuerūt
redierunt. Post hoc helyū adria
num romani illuc miserunt qui ci
uitatez funditus euerūt. ita q̄ la
pis sup̄ lapidē non remansit. Ju
xta locum tamen illum helyus p̄
dictus quandam cīuitatem edi
ficauit. a suo nomine eam helyā
vocauit. a longo tempore sic fuit
vocata. Que autem cīuitas non e
rat ibi prius erat. Quod p̄t;
q̄ sepulchrum domini erat extra
cīuitatem. modo autē est in medi
o cīuitatis. Ista autē victoria di
cit Augustinus sup̄ ps. romani
a deo habuerunt licet dīs suis as
ciberent. Et sic dicit Augustinus
q̄ in hoc romani facti sunt instru
mentum ire dei. non regnum pla
cati. sunt facti securis dei per quā
sunt indei exerci. Et sunt facti v̄ga
dei. quia pro suis mēritis sunt fla
gellati. Et subdit Augustinus q̄
pater post q̄ flagellauit filium. p̄
iicit virgam in ignem a filius ser
uat hereditatem. Sic romani illi
perierunt. a multi ex ip̄is indei
crederunt. a in fine mundi cre
dituri sunt. Noluit autē domin⁹
nē ihesus xristus q̄ indei penit⁹
consumerent p̄pter tres causas.

*helia et aliq̄ t̄pā
fuit dicta cīt̄o
maria thalys. q̄ ne
vid̄ de cīt̄ione s̄p̄
stephi p̄p̄ iū iū iū iū*

pe lxx
lxx
M. lxx

pter quas ecclia non persequitur
eos; p̄uis persequatur hereticos
Primo. q̄r in fine mundi dūt con-
uerti. **Juxta illud.** Conuertentur
ad resperā. **Secundo** vt sint nobis
memoriale dñce passiōis. Quoti-
ens cī inde os viderim⁹ totiens p̄ as-
sionis dñi recordamur. **P̄s.** Ne oc-
cidas eos ne qn̄ obliuiscant̄ po-
puli mei. **Tercio.** q̄r sunt librarij
n̄i. **Aug⁹.** sup p̄s. Ne forte paga-
m̄ nobis dicant Vos xp̄iani br̄as
istas exponuitis: p̄ferimus codi-
ces a indeis inimicis ut confunda⁹
alios inimicos. Codice portat in-
deus yt inde credat xp̄ianus. **Li-**
*nō
Mōa
līsc*
brarij n̄i facti sūt a quemadmo-
dū serui post dños suos codices fer-
re solent. Cā h⁹ euerſionis pomē
cū dī. Eo q̄ nō cognoueris tps vi
ſitatiom⁹ tue. Ihere. viij. Miluus
in celo cognouit tps suum a yēu
do a citoia custodieunt temp⁹
aduentus sui. populus autē me⁹
nō cognouit iudicium dñi Glo.
Aues norunt tempa sua a sciunte
qn̄ ad calida festinantes loca ri-
gorem hyemis declinare debeat
a in veris principio ad solitas re-
dire regiones. De milio autēnū
verbū moraliter videam⁹. Dicitur
enīm. q̄ primo anno ē magnani-
m⁹ multū a magnas capit aues.
In secundo efficitur puſillamīns
ad capiendū pullos. s̄ ad pasſe-
res se uertit. In tercio efficitur ti-
midior ita q̄ muscas a vermes si-
bī q̄rit. In quarto anno sic est ti-

mid⁹ q̄ nichil vivum audet inua-
dere. **In quinto anno** sic miser est
q̄ nichil ḍtingere audet a sic mori-
tur fame. **Sic etiā** sunt multi qui
primo anno sue ouerſionis ope-
rati faciunt. in secundo efficiunt
tepidiita q̄ vix patua facere
volunt. **In tercio** autē cogitationes
volatiles a immundias recipiunt.
In quarto autē ad immundicias
peccato⁹ rediunt. **In quinto** autē
anno sp̄ famē inuenient. a in ta-
ki anno miseri moriantur. **Aliter** in-
telligi possunt ista verba morali-
ter. Peccator enim in morte circu-
dat in angustiā ad terram p-
stermit. a lapis sup lapidē non re-
linquit. **Primo** p̄tōr circumdat
a demonibus. Venit quidē dy-
abolus ad xp̄m morientem. venit
ad bonos a venit ad malos sed
differenter. Ad xp̄ristū quidē ve-
nit a nichil suum inuenit. **Job. xiiij.**
Venit enim princeps mundi hu-
ius a in me nō habet quicq̄. Gre-
go. in omne. Quia mortale invidit
suum aliquid in se inuenire credi-
dit. sed sine erro peccato a mundi
corruptionē exiit: qui sine pecca-
to in mundum venit. **Ad bonos ve-**
nit a eos rapere nequit. q̄r xp̄us
pro eis debitum soluit. **Gregorij.**
Venit enim princeps mundi h⁹
aē. **Hoc dicere non prehumpit pe-**
trus clavis regni celorum. nec
paulus in celum raptus. nec ipse
iohannes in sinu ihesu collocaſ⁹
q̄r sine culpa esse non potuerunt.

qui in mundo cum culpa venient
 Venit enim ad reprobos et mala
 suggesta in eis inuenies eos ad
 tartara rapit. **Greg.** A maligni spi-
 ritus ab aia egrediente opera reque-
 runt mala que suase sunt replicant.
 ut socii ad tormenta trahant.
 Specialiter autem dyabolus ad mo-
 rientes venit: ut de articulis fidi
 temptare possit. Non enim tunc dy-
 abolus suggestione immittit diui-
 tiam deliciarum et honorum. quod moriens
 possit sibi endere et dicere. Ad qui d
 michi diuitiae. quod eas hinc non me
 cum possum deferre. Quid mihi
 delice. quod vermes corporis mei delectent
 comedere. Qui d michi honores.
 quod statim in puluerem debeo redi-
 refet ideo tantum suggestiones im-
 mittit de fide que est fundamentum.
 ut illo destruto totum edificium
 destruantur. Ideo in nostro ordine est lau-
 dabilis quietudo. quod cum aliquis in
 extremo laborat factio aliquo sig-
 noviciumque fratres sint. siue in lec-
 tis. siue in mensa surgunt et ad mo-
 rientem curvantur. dicendo simbolum.
 Cum per nos et angustatur penis.
 demones ei ab memoria oia per-
 reuocant: ut eum ad desperationem
 trahant. **Greg.** A maligni spūs ai-
 manvndiq̄ angustiā qn̄ ei non so-
 lum opis: sed etiam locutionis atque
 cogitationis iniqtates replicant.
 ut que prius se per multa dilatauit
 in scelere in extremo de oībus an-
 gustietur in retribuēt et in tribu-
 lacōe. Sed aia non potest illa ne-

gare siēc effugere. nec emendare
 et ideo in anxietate et angustia po-
 sita dolet. **Bernard.** Tunc peccata
 simul loquuntia et opera dicent. Tu
 nos egisti. opera tua sumus. non
 te deseremus: sed semper tecum eri-
 mus et tecum ad iudicium perige-
 mus. et ideo non est tuum honi-
 nem laborantem in extremitate ad
 suorum peccatorum recordationem
 specialiter inducere: sed potius ad
 dei dementiaz et ad dominice pas-
 sionis memoriam. et ad recordati-
 onem suorum meritorum que in
 vita fecit. et pro quibus de dei mi-
 sericordia sperare potest. **Tercio**
 in morte prosterminur ad terram.
Ecdesiasti. iii. De terra factis sumus
 et ad terram reuertemur. Noluimus
 enim dominus hominem facere aqua-
 ne nimis esset deliciosus.
 nec de aere ne nimis esset superbus.
 nec de igne ne nimis esset iracun-
 dus: sed de terra quod est elementus
 frigidum. siccum et insimum ut p-
 hoc daretur intelligi. quod deberet esse
 frigidus ab igne iracundie. sicque
 ab humore lascivie. et insimus et
 tum ore superbie. **Quatuor** autem
 deus fecerit homini corpus terres-
 tre: animam tamen celestem sibi
 fecit. Unde et sancti viri licet in ter-
 ra habitauerunt corpore: tamen
 in celo habitare debent mente.
 Dicet ergo ipse dominus in iudi-
 cio superbis. Ventus es et ideo g-
 uiter illideris. **Job tricesimo.** Ele-
 uasti me et quasi super ventum me

ponens elisisti n̄e valde. Dicet a
uaris. Terra es a in terrā inferna
lem sepelieris. Luc. xvi. Mortuus
est diuies a sepult⁹ est in inferno
Dicet deliciosis. Aq̄ es a in aquis
infernali⁹ dimergeris. Exo. xv.
Submersi sunt quasi plumbū in
aquis v̄ehementib⁹. Dicit iracun
d̄is. Ignis es a in ignē iracundie
abureris Job. xxi. Ignis es vsq;
ad summationē deuorans Itm
Ma. xxv. Discedite a me maledic
in ignē eternum. Bonis aut̄ dicet
Celum es a ideo in celo regnabis
Ma. xxv. Possidete parati⁹ vobis
regnū ab inicio seculi. Quarto
non relinquet lapis super lapide
Qd̄ qualiter sit intelligendū oñt
greg. dicens. Peruersa mens cū
adhuc puerse cogitationi puer
fiorem addit: quid alius facit q̄
lapide supra lapidem ponit. Sed
cū ad vltionē suam ducitur omis
cogitationū suarū obstructionis dissi
pat. Juxta illud ps. In illa die re
ribunt ōes cogitatō es eoz. Nec
mir⁹ si aia sic dissipat̄ in morte: q̄
prius dissipata fuit in vita Sicut
dic̄ Orig. Verus xp̄i amatori tem
plū dei est integr⁹ a pfectum sed si
fidē teneat a op̄ a deserat: templū
est ex pte obistens a ex pte destru
ctū. Si autē in p̄to p̄maneat: sic
paulatī minuit: donec lapis sup
lapide mandatō dei nō remane
at quin destruat.

Sermo tercius eiusdem

In dedicatione templi sunt

O Om̄ mea dom⁹ orōnis vō
eabitur Confuetudo erat
xpi q̄n venit ad ih̄l'm vel
ad aliā ciuitate;: mox ad templū
ibat. Qd̄ fecit duplici de cā vt dicit
Cri. Primo vt in hoc nobis exem
plū daret. Vnde dicit. Proprium
est boni filij vt veniens primo cur
rat aci domū patris sui. tu autem
imitator xpi factus cū aliquā fue
ris ingressus ciuitatē: ante omnē
actum ad eccliam curre. Secundo
vt sacerdotium sanaret dicit em̄
q̄ sacerdotiū est in ecclia sive tem
plo. sicut stomach⁹ in corpore. q̄
stomach⁹ languente oia mēbra
languent. sic sacerdotio errante:
totā ecclā periclitat. Sacerdotes ve
ro in atrio templi oves a boues ve
debāt a nummularios habant.
vt non h̄ntes vnde emerent pecu
rias mutuarent. Ita autē tanta
auaricia sacerdotum fuit magna
cā destructionis in deo p̄. Ideo p̄p̄s
detes inde ejceret dicens. Dom⁹
mea domus orōis vōeabitur. Do
nāt dei ad quadruplicē officiū fa
cta est sicut in p̄nti euangelio p̄;
Primo ḡ facta est ad inhābitandū
deū. qd̄ notat̄ cum 8. Dom⁹ mea
aē a ad inhātionē michi eleā.
Apo. xii. Ecce tabernaculū dei cū ho
ibus a inhābit cū illis. Paralip
onē ego elegi locū istum vt sit no
men meum ibi in sempiternū. a

pmaneant oculi mei & cor meum
 ibi cunctis dieb⁹ Ex h̄is verb⁹ ha-
 betur q̄ deus in ecclia ponit oculos
 suos nomen suū & cor suum Ocu-
 los quidē suos ibi habet quibus
 videt omnes genuflexiones lac-
 mas & orationes bonoꝝ: quibus eti-
 am videt vanitates ornamentoꝝ.
 Ambro. sup p̄imam ep̄lām ad
 Thimoth. Qui vult in orō e exau-
 diri: amota a se pompa: indinare
 se debet ut misericordiā dei p̄uocet
 habitus nāq̄ superb⁹ non impe-
 trat: nec bona facit de se credi. Qū
 to magis hō splēdere videatur: tan-
 to magis a deo de p̄icit. Videt eti-
 am illos & illas qui verbavana i
 ecclia loquunt̄. Legit de sancto
 Iano Januense ep̄o q̄ solus in ecclia
 existens asseruit se vidisse demo-
 nērumorem populi ascribentem.
 a cū pgamenum deficeret: illis cū
 dībus elongare volens: subito
 fracta carta caput suum valido ie-
 tu contra murꝝ impedit: ita vt somi-
 tis collisionis & vuln⁹ capit⁹ se
 queret & sic cuanuit De h̄is etiā
 qui ecclā polluunt. Et aliqua illi-
 cità faciunt legit q̄ p̄opey⁹ equos
 in porta templi stabulari fecit. &
 cū usq; ad illum diem sp̄ fuit for-
 tunatissimus: nunq̄ postea pug-
 nit quin sp̄ ab hostib⁹ vinceretur
 Secundo habet ibi nomē. Nam ec-
 clia domus dei vocat̄. Domus at
 a dño s̄uevit appellari. & s̄m hoc
 humiles & boni sunt dom⁹ dei. Su-
 perbi autem delecto cari domus

luciferi. Auari dñt vocari domus
 mammone luxuosi & immundi
 domus asmodei instabiles & que-
 tulosi domus bezebub qui dicit̄
 vir muscaꝝ Tercio habet ibi cor
 suum. Vbi est thesaurus tu⁹: ibi
 est cor tuū. Luce. xij. Thesaurus
 xp̄i est corpus xp̄i qd̄ in ecclia
 officitur. & alia sacramēta q̄ in ec-
 clia ministrant̄. & ibi est cor e⁹
 q̄ orōes & suspiria de peccatis dolē-
 tiū respicit. eisq; p̄ virtutem su-
 orum sacramentorum: remā pecca-
 torꝝ fuit Sed domus dei facta ē
 ad orandum. Vnde subditur. Do-
 mus mea domus orationis voca-
 bitur Paralip. vii Quicunq; ora-
 uerit in loco isto: exaudies illum
 de habitaculo sancto tuo. Trib⁹
 de causis ut dicit beda conuenit:
 vt orationes nostre merito non
 exaudiantur. Primo quando pe-
 timus indigna & nobis nocua si-
 cit sunt temporalia & terrena.
 Legitur enim in fabulis poetarū
 q̄ quidam rex p̄cij ab appolline
 vt scilicet quicquid tangeret au-
 rum fieret. & concessum est ei. Cū
 ergo cibum vel potum tangeret:
 vertebarū iam in aurum. & sic
 mortuus est tandem siti & fanie.
 Sic & abundantia diuinarum fa-
 cit avarum famelicum. & trahit
 ipsum ad interitum. Secundū ad
 Thimothēum sexto. Qui volunt
 diuites fieri: incidunt in tempta-
 tiones & in laqueum dyaboli. Se-
 cundo scilicet quando nos petimus

moda noī

indigne. s. existētes in aliquo cū
mine **L**sa. v. Cū multiplicauit
orōes vestras nō exaudiām̄ vos.
man⁹ ei vestre sanguine plene sūe
Tre v. Oppōsuisti nulē tibi ne tñ
faret orō. **J**oh̄. vi. Misit massam
plumbā in os amphore p̄ aīe. a dī
xit. **H**ec est inq̄tas. **T**ercio qñ pe
timus pro indigmis. **I**here. vi. Si
steterint moyses a samuel cora;
me: non est coi meū cū pplo isto.
q̄ dōm⁹ exasperās est. **L**egit in
ta sp̄im q̄cū quidā frater tempta
ret a quidā sanctus p̄i pro eo cā
ret a temptatione nō recederet: vidit
dēū sibi reuelantez a sp̄m firmica
tionis in diversis formis muliebz
corā illo fratre hidentē. a ip̄ si ap
plaudentē. Videl etiā ip̄m ange
lum increpantē q̄re se nō iuuaret
Et dixit senior. Impossibile est ut
saneris nisi vt adiuves te orōib⁹
in stando. corp⁹ h̄c iunij maceran
do a temptationib⁹ resistendo Qd
cū ille fecisset: statū liberatus est.
Sic etiā si de aliquib⁹ constaret q̄
dānati essent: ecclā pro ipsis non
plus q̄ pro dyabolo oraret **A**ug.
in li. de ci. dei. Si certa esset ecclā de
aliquib⁹ q̄ prescriti a dānati eēnt
in ignē eternū: tantū p̄ eis oraret
quantū p̄ dyabolo. Sed q̄ de nul
lo certa est a deo pro oībus orat.
Tercio ecclā facta est ad dēū lau
dandū. Vnde cū pueri dēū lauda
rent supra p; a pharisei hoc re
prehēderēt: xps dixit. dic oībus.
si h̄j tacueint lapides clamabūt

Rāiste laudes puerorū facte sunt
in templo **M**ath̄. **I**ste autē lau
des in septē horis canonīcīs sūc
faciēde. In matutinis laudat. q̄
illa hora xp̄s fuit natus a iuda
traditore in deis traditus. captus
illufus a ad iudiciū illa hora cre
ditur esse venturus **I**ux̄ illud ma
r̄v. Media autē nocte clamor fac
tus est aē. **I**n prima hora dēū lau
dat. q̄ tunc celū a terrā ad nēm s
uiciū creauit a ad templū ire con
fueuit a pilato pūnatus fuit. a sa
dis mulierib⁹ apparuit in hac ho
ra post resurrectionē suā. **I**n terci
a laudat: q̄ tunc ad columnā li
gatus fuit a flagellatus. a etiam
sententiā sue mortis accepit a spi
ritū sanctū sup ap̄lōs misit. **I**n. vi.
laudat. q̄ tunc xp̄s fuit crucifix⁹
sol obscuratus. ascendēs in celū
cū discipulis omiuatur. **I**n. ix. lau
datur. q̄ tunc xp̄s in cruce exūs:
patrī sp̄m tradidit a emisit. a ce
los ascendit. vuln⁹ in latere susce
pit. **I**n vesp̄is laudatur. q̄ tunc
corp̄is a sanguinis sui sacramentū
instituit. discipulo p̄ p̄edes lauit.
a in hitu pegrini resurgens appa
ruit. a eadē hora de cruce depositus
fuit. **I**n ap̄letorio laudat. q̄ tunc
xrist⁹ guttas sanguineas suba
uit. in monumento clausus fuit.
a post suam resurrectionem ianu
is a ostijs clausis a dīsciplōs su
os introiuit pacem denunciās.
Quarto ecclā facta est ad docē
dūm. Vnde dicitur. Et erat q̄dūc

doens in templo. Ille autem qui
dicit: ut salubriter doceat dñm h̄c
vitam pfectaz. doctrinā daram a
sonorā caritatem seruidā. a in oī
bus finalem pseuerantia. Ista q̄
tuor signata sunt Exo. xxviiij. ubi
di q̄m pte inferiori per circuitum
tunica sacerdotalis erant malog
nata: que h̄nt in cortice amaritu
dinē a intus dulcedinē. per q̄ signifi
catur pfectavita doctois qui debz
habere asperitatē vite in corpore:
sed dulcedinē deuotionis in mente
de quib⁹ dicit ber. Multividet cru
cem nrām qui nō videt vocationē
nrām. Erant at a in tunica tintin
nabula aurea. Per tintinabula
significat doctrina: q̄ debet eē da
raa sonora. Chorin. xiij. Si in tra
bat vocē tuba: quis se non prepa
bit ad bellū. Per hoc q̄ tintinna
bula erant aurea: significat cari
tas succensa. Per aurz em̄ seruor
caritatis accipit: qui tantus d; cē
in pectorē doctoris ut nō dimittat
eū tacere. Ille. xx. ffact⁹ est fmo
dñi in corde meo quasi ignis estū
ans: in occul̄tis meis clamare nō
sustinet. Per hoc q̄ tintinabula
erant in fine tunice: nō tur finalis
pseuerantia fine q̄ nulla bona dō
sunt accepta. Ber. Tolle pseuerā
tiā: nec obsequiū mercede habet.
nec beneficium grām: nec fortitū
dō laudem.

Dominica. xi.

Sermo p̄m̄us.

. dō xij.

Duo hoies ascendeunt
in templū vt orarent.
ac. Luc. xviii. Sicut di
citur in scolasticis his
torijs. pharisei dicuntur diuisi. qz
a ceteris indeis in quibusdā obf
uantis diuisi erant. Nam in fronte
a in manib⁹ membranas porta
bant. in quib⁹ decalogus script⁹
erat ad innuendum q̄ dei precep
ta ante oculos habere debant per
ingem meditationē. a in manib⁹
per operis impletionē. In fimbri
is etiā pallioz spinas alligabāt.
vt incedentes pungerent. a sic mā
dato rum dei recordarentur de lo
rum numero erat iste phariseus
de quo in hoc euāgelio agitur qui
cū publicano in templū ascēdit.
Et licet ex societate p̄blicam dele
ret humiliatiū apli⁹ in tumuit.
Vnde sup̄ ilhid. velut etiā publi
canus hic dicit. Interb⁹ Ecce ex vi
tino publicano: maior est tumo
ris occasio. Sup̄bia enim ex malis et
ex bonis p̄ primū semp̄ dāniū suū
facit. Nam si habet iuxta se misere
rum: inde inflatur. si felicem: huo
re torquetur. Econtra humilitas
vbiq̄ lucratur. Si enim habet in
pta se miserum: patitur. si felicez:
inde letatur a humiliat. Habuit
tū ille phariseus triplex malum
Primo malū introitū q̄ ascendit
in templū p̄ modū pharisei ut se

Glossa